

[Bodil Koch.]

den 3. i dag, hvor vi har forslaget til første behandling. Man må spørge sig selv, hvorfor ministeren er så sent på færde.

Men som sagt: mit parti er enigt i, at menighedsrådene under den nye storkommuneordning ikke kan bevare ligningsmyndigheden, og at denne myndighed tillægges provstiuvalgene. Vi er tilfredse med, at denne centralisering samtidig indebærer en decentralisering, idet den endelige stadfæstelse af budgetter jo hidtil har ligget hos overtilsynet. En del andre beføjelser flyttes fra overtilsyn til provstiuvalg, og dette giver igen plads for en yderligere decentralisering fra ministerium til overtilsyn, stiftsøvrighed, ved behandling af forskellige mindre sager. Og alt dette er udmærket.

Men én ting kræver en grundig overvejelse og nødvendig ændring: ministeren — og også vi andre, når vi godtager forslaget — fratager de direkte folkevalgte menighedsråd en betydelig del af deres myndighed og henlægger denne til provstiuvalgene uden at bekymre sig om disse udvalgs demokratiske sammensætning. Der har jo nylig været valg til provstiuvalg for de næste 4 år, og man kan næsten sige, at vælgerne, dvs. menighedsrådsmedlemmerne, har været ført bag lyset, fordi de ikke har kunnet være klar over, at de valgte et organ, der snart skulle overtage en væsentlig del af deres kompetence. Der findes jo ingen regler for opstilling af kandidater til provstiuvalg. Provsten har ingen pligt til at holde orienteringsmøder osv. osv. Jeg kan ikke gå i enkeltheder om denne ordning, som der er redegjort udmærket for i departementschef Roesens Kirkeret fra 1966, side 24. Men vi må have helt nye demokratiske valgeregler for valg til provstiuvalg, således at alle dets medlemmer bliver direkte folkevalgt. Er ministeren enig heri?

Desværre synes jeg ikke, at lovforslaget går nær så langt, som det på forskellige punkter er foreslået i de to udmærkede betænkninger, som udkom i 1964 om den kirkelige administrative ordning.

Lovforslaget her forudsætter, at provstiuvalgene gennem budgetsamrådet arbejder nært sammen med menighedsrådene. Man må sandelig håbe, at budgetsamrådet frivilligt kan blive enigt, for af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at uanset enig-

hed eller ej, og uanset at drøftelsernes resultat ikke kan indankes for anden myndighed, danner drøftelserne grundlag for provstiuvalgernes approbation af budgetterne. Jeg mener altså, og jeg gentager det, at det derfor er nødvendigt med demokratisk valgte provstiuvalg.

Jeg vil gerne fremføre min betænkelighed ved den myndighed, der tillægges kirkeministeren ifølge lovforslagets § 2, pkt. 12. Enkelte store kommuner kommer til at omfatte flere provstier, og der må da være en samordning mellem provstiuvalgene. Men som der står i bemærkningerne, får ministeren her en meget udstrakt bemyndigelse, hvis dette samarbejde mellem provstiuvalgene viser sig at virke utilfredsstillende. Jeg vil gerne spørge: hvem bestemmer i øvrigt, hvad der er utilfredsstillende? Men ministeren kan da i givet fald bestemme, at der i kommunen kun vælges ét provstiuvalg eller ét budgetudvalg. Han kan selv udpege formanden og suverænt fastsætte regler for udvalgets sammensætning, dets valg og virksomhed. Her er der et punkt, som vi nøje må overveje i folketingsudvalget.

Det er et spørgsmål, om der ikke allerede nu burde have været foretaget regulering af provsti- og stiftsgrænser. Der opstår jo mange forskelligartede forhold: kommuner, der deles af provstigrænser, og muligvis også kommuner, der deles af stiftsgrænser. Jeg tror, det ville have sparet mange problemer, hvis alt dette havde været undersøgt på forhånd. Men jeg er glad for ministerens erklæring om, at der ved disse lovrevisioner ikke er foregrebet en stillingtagen til struktursturkommissionens arbejde. Der er jo også enighed med kommissionen både om decentraliseringen, om den nødvendige centralisering omkring provstiuvalgene og om ophævelsen af særordningerne for København og Frederiksberg, og på dette punkt er mit parti enigt med ministeren.

Som allerede nævnt synes jeg, at det i første omgang er svært at overse alle de ændringer i de 5 love, der behandles i ét lovforslag, men jeg vil gerne her ved første behandling bemærke, at jeg ville finde det ønskeligt, om vi under udvalgsbehandlingen også kunne kigge på kirker og kirkegårdsbetjeningens lønforhold og lønvilkår.

Endelig vil jeg bede om ministerens tilslutning til, at vi nu ved revisionen af loven